

1176**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 5 grudnia 2000 r.

w sprawie sposobu pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty.

Na podstawie art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady pobierania, zapłaty i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposób prowadzenia rejestrów tej opłaty,
- 2) przypadki, w których zapłata opłaty skarbowej następuje znakami tej opłaty lub przez nabycie urzędowego blankietu wekslowego,
- 3) wzory znaków opłaty skarbowej oraz urzędowych blankietów wekslowych, a także warunki ich wymiany.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o „ustawie”, rozumie się przez to ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej.

Rozdział 2**Opłata skarbową od podań, załączników do podań, czynności urzędowych, zaświadczeń i zezwoleń**

§ 3. 1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, zapłata opłaty skarbowej od podań, załączników do podań, czynności urzędowych, zaświadczeń i zezwoleń, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy, dokonywana jest znakami opłaty skarbowej o odpowiedniej wartości.

2. Opłatę skarbową od przedmiotów opłaty skarbowej, o których mowa w ust. 1, zobowiązany może również zapłacić gotówką lub bezgotówkowo, gdy nabycie znaków opłaty skarbowej wiąże się ze znacznymi trudnościami, a w szczególności gdy koszty nabycia znaków opłaty skarbowej są wyższe niż należna opłata skarbową.

3. Jeżeli należna opłata skarbową przekracza 100 zł, dokonuje się jej zapłaty gotówką lub bezgotówkowo.

4. Ilekroć zapłata opłaty skarbowej następuje gotówką lub bezgotówkowo, dokonujący zapłaty zobowiązany jest zamieścić na dowodzie wpłaty informację określającą szczegółowo przedmiot, od którego dokonuje zapłaty opłaty skarbowej.

§ 4. 1. Znaki opłaty skarbowej od podania i dołączonych załączników nakleja się na podaniu albo na dokumencie stwierdzającym wniesienie podania. Jeżeli załączniki są składane w terminie późniejszym niż poda-

nie, znaki opłaty skarbowej należnej od załączników nakleja się na załącznikach.

2. Jeżeli opłata skarbową od podania została zapłacona gotówką lub bezgotówkowo, na podaniu zamieszcza się adnotację, w której stwierdza się wysokość i datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub numer rachunku bankowego właściwego urzędu gminy (miasta). Odpis dowodu wpłaty dołącza się do akt sprawy.

§ 5. 1. Jeżeli wniesiono podanie bez dokonania zapłaty należnej opłaty skarbowej lub zapłacono ją w wysokości niższej od należnej, organ administracji rządowej lub samorządowej, a także podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy, do którego wniesiono podanie lub któremu podanie przekazano, wzywa zobowiązanego do zapłaty opłaty lub do jej uzupełnienia w terminie określonym w odrębnych przepisach, z pouczeniem, że w razie niewykonania tego obowiązku podanie pozostawia się bez rozpatrzenia. Jeżeli podanie powinno zostać rozpatrzone pomimo niezapłacenia opłaty skarbowej, podmiot, do którego wpłynęło podanie lub któremu podanie przekazano, określa jednocześnie w wezwaniu koszty tego wezwania oraz poucza, iż w razie niezapłacenia opłaty skarbowej koszty wezwania podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. W razie gdy zobowiązany złoży w wyznaczonym terminie znaki opłaty skarbowej o odpowiedniej wartości, nakleja się je na podaniu. Jeżeli zobowiązany naklei znaki opłaty skarbowej na otrzymanym wezwaniu i doręczy je podmiotowi, do którego wniesiono podanie lub któremu podanie przekazano, wezwanie dołącza się do podania, na którym odnotowuje się wysokość zapłaconej opłaty i datę doręczenia wezwania przez zobowiązanego.

2. W razie powstania, określonych w odrębnych przepisach, przesłanek zobowiązujących do rozpatrzenia podania pomimo niedokonania zapłaty opłaty skarbowej, a zobowiązany nie zapłacił opłaty skarbowej w terminie wyznaczonym przez organ administracji rządowej lub samorządowej albo podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy, organ ten lub podmiot przekazuje podanie organowi podatkowemu.

3. Jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą oraz nie zapłaciła opłaty skarbowej, opłatę skarbową od podania pobiera polski urząd konsularny, właściwy dla miejsca zamieszkania osoby wnoszącej podanie, powiadamiając ją o sposobie załatwienia sprawy.

§ 6. 1. Znaki opłaty skarbowej od czynności urzędowej nakleja się na podaniu albo na dokumencie stwierdzającym wniesienie podania o dokonanie tej czynno-

ści lub na protokole stwierdzającym jej dokonanie albo na dokumencie zgłoszenia. Jeżeli w wyniku dokonanej czynności urzędowej zostanie wydany dokument, zamieszcza się na nim adnotację o dokonaniu zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w odpowiedniej wysokości, a jeżeli wydawana jest kopia (odpis, wypis) dokumentu, adnotację tę zamieszcza się na kopii.

2. W przypadku, w którym zapłata opłaty skarbowej następuje gotówką lub bezgotówkowo, odpis dowodu wpłaty dołącza się do akt sprawy, a na podaniu lub dokumencie stwierdzającym wniesienie podania o dokonanie tej czynności lub na protokole stwierdzającym jej dokonanie albo na dokumencie zgłoszenia zamieszcza się adnotację, w której stwierdza się wysokość i datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub numer rachunku bankowego urzędu gminy (miasta). Jeżeli w wyniku czynności urzędowej zostanie wydany dokument, zamieszcza się na nim adnotację o dokonanej zapłacie opłaty skarbowej, w której stwierdza się wysokość i datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub numer rachunku bankowego urzędu gminy (miasta), a jeżeli wydawana jest kopia (odpis, wypis) dokumentu, adnotację tę zamieszcza się na kopii. Odpis dowodu wpłaty dołącza się do akt sprawy.

§ 7. 1. Znaki opłaty skarbowej od zaświadczenia lub zezwolenia nakleja się, z chwilą wydania zaświadczenia lub zezwolenia, na podaniu albo na dokumencie stwierdzającym wniesienie podania, a na wydawanym dokumencie zamieszcza się adnotację o dokonaniu zapłaty opłaty skarbowej znakami opłaty skarbowej w odpowiedniej wysokości.

2. W przypadku, w którym zapłata opłaty skarbowej od zaświadczenia lub zezwolenia następuje gotówką lub bezgotówkowo, odpis dowodu wpłaty dołącza się do akt sprawy. Na wydanym zaświadczeniu lub zezwoleniu zamieszcza się adnotację, w której stwierdza się wysokość i datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub numer rachunku bankowego urzędu gminy (miasta).

§ 8. 1. Znaki opłaty skarbowej kasują pracownicy organów lub podmiotów określonych w art. 1 ust. 2 ustawy, które rozpatrują podania, dokonują czynności urzędowych, wydają zaświadczenia lub zezwolenia.

2. Znaki opłaty skarbowej kasuje się przez przekreślenie ich na krzyż, tak aby końce kresek przechodziły na papier, na którym naklejono znaki. Na każdym ze znaków wpisuje się datę skasowania, a obok znaków — sumę, na którą znaki skasowano, oraz umieszcza się podpis kasującego.

§ 9. 1. Jeżeli podanie, czynność urzędowa, zaświadczenie lub zezwolenie nie podlega opłacie skarbowej lub jest od niej zwolnione, należy na podaniu, dokumencie wydanym w wyniku dokonania czynności urzędowej, zezwoleniu lub zaświadczeniu zamieścić adnotację ze wskazaniem podstawy prawnej wyłączenia lub zwolnienia.

2. Jeżeli czynność urzędowa nie podlega opłacie skarbowej lub jest od niej zwolniona, a w wyniku doko-

nania czynności urzędowej nie wydaje się dokumentu, stosowną adnotację wraz ze wskazaniem podstawy prawnej należy zamieścić na podaniu (dokumencie zgłoszenia).

Rozdział 3

Opłata skarbową od dokumentów

§ 10. Zapłaty opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika oraz jego odpisu (wypisu) dokonuje się, z zastrzeżeniem § 14, przez naklejenie na dokumencie znaków opłaty skarbowej. Naklejone znaki kasuje mocodawca lub pełnomocnik, umieszczając na nich datę i swój podpis. Na odpisie dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika znaki opłaty skarbowej kasuje pełnomocnik, umieszczając na nich datę i swój podpis.

§ 11. 1. Zapłaty opłaty skarbowej od weksla dokonuje się:

- 1) przez zastosowanie urzędowego blankietu wekslowego odpowiedniej wartości, a jeżeli wartość tego blankietu jest niższa niż należna opłata skarbową, uzupełnia się ją przez naklejenie na odwrotnej stronie blankietu znaków opłaty skarbowej; kwota uzupełnienia opłaty nie może przekroczyć 5 zł,
- 2) znakami opłaty skarbowej — w przypadku wystawienia weksla bez użycia urzędowego blankietu wekslowego, gdy wysokość należnej opłaty skarbowej nie przekracza 5 zł,
- 3) w pozostałych przypadkach — gotówką lub bezgotówkowo na rachunek bankowy właściwego urzędu gminy (miasta), przy czym pracownik urzędu gminy (miasta) zamieszcza na odwrotnej stronie weksla adnotację o zapłacie opłaty skarbowej.

2. Znaki opłaty skarbowej od weksla mogą być kasowane wyłącznie przez organy administracji publicznej, banki, placówki pocztowe, sądy oraz notariuszy przez odcisnięcie pieczęci urzędowej i wpisanie daty.

§ 12. 1. Zapłaty opłaty skarbowej od dokumentów przewozowych wystawcy tych dokumentów będący przewoźnikami dokonują znakami opłaty skarbowej, gotówką lub bezgotówkowo na rachunek bankowy właściwego urzędu gminy (miasta).

2. Do podmiotów określonych w ust. 1 przepisy § 13 i § 15 ust. 2—4 stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Pobór opłaty skarbowej przez płatników oraz sposób prowadzenia rejestrów tej opłaty

§ 13. 1. Płatnicy opłaty skarbowej, zwani dalej „płatnikami”, obowiązani są:

- 1) założyć i prowadzić na każdy rok kalendarzowy osobny rejestr oraz ponumerować jego karty,
- 2) podsumować w rejestrze kwoty pobranej opłaty skarbowej za każdy okres, w którym dokonywane

jest rozliczenie opłaty z właściwym organem podatkowym,

- 3) przekazywać opłatę skarbową w następujących terminach:
  - a) notariusze — w terminie do 7 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano opłatę,
  - b) przewoźnicy — w terminie dwóch miesięcy po upływie miesiąca, w którym pobrano opłatę,
- 4) odnotowywać w rejestrze w rubryce „uwagi” kwotę opłaty przekazanej na rachunek bankowy właściwego urzędu gminy (miasta), datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy.

2. Płatnicy opłaty skarbowej obowiązani są w terminach przekazywania opłaty skarbowej sporządzić i przestać właściwemu miejscowo organowi podatkowemu informację o należnościach wpłaconych przez płatnika z tytułu opłaty skarbowej; informacja powinna określać imię i nazwisko albo nazwę lub firmę płatnika, numer identyfikacji podatkowej, miejsce zamieszkania (siedzibę) płatnika oraz wysokość pobranej i przekazywanej opłaty skarbowej.

§ 14. 1. Notariusze od sporządzanych przez nich dokumentów pobierają opłatę skarbową gotówką.

2. Notariusze są obowiązani:

- 1) określać w treści sporządzanych dokumentów bądź poświadczeń podstawę prawną i sposób obliczenia opłaty skarbowej,
- 2) w razie niepobrania opłaty skarbowej — zamieszczać w treści dokumentów lub poświadczeń adnotację stwierdzającą fakt niepobrania opłaty z podaniem podstawy prawnej,
- 3) przysyłać właściwemu organowi podatkowemu odpis rejestru opłaty skarbowej pobranej w danym miesiącu do 7 dnia następującego po tym miesiącu.

3. Rejestr opłaty skarbowej powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę sporządzenia aktu bądź poświadczenia, numer repertorium „A”, imiona i nazwiska albo nazwę lub firmę oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) wystawcy dokumentu, określenie czynności, stawkę opłaty skarbowej, kwotę pobranej opłaty oraz uwagi.

4. Rejestr opłaty skarbowej może być zastąpiony przez repertorium „A” przewidziane przepisami o prowadzeniu ksiąg i przechowywaniu akt notarialnych; przepisy dotyczące rejestru opłaty skarbowej stosuje się odpowiednio do repertorium zastępującego rejestr.

§ 15. 1. Przewoźnicy, jako płatnicy opłaty skarbowej od dokumentów przewozowych, pobierają opłatę skarbową znakami opłaty skarbowej, gotówką lub bezgotówkowo na rachunek bankowy przewoźnika.

2. Przewoźnicy obowiązani są prowadzić rejestr opłaty skarbowej, który powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę wpisu do rejestru, imię i nazwisko albo nazwę lub firmę, adres (siedzibę) osoby lub podmiotu nadającego rzecz do przewozu, cechy identyfikacyjne dokumentu przewozowego, kwotę pobranej opłaty skarbowej oraz uwagi; rejestr

prowadzony przez przewoźników morskich i lotniczych powinien zawierać nadto rubryki: kwotę należności za przewóz i za inne świadczenia oraz stawkę opłaty skarbowej. Rejestr powinien być poświadczony przez właściwy organ podatkowy, nie później niż następnego dnia po wpisaniu pierwszego dokumentu.

3. Jeżeli przewoźnicy prowadzą osobną ewidencję dokumentów przewozowych, mogą wpisywać do rejestru pod jedną pozycją zbiorową wszystkie te dokumenty za okres do dnia, w którym są obowiązani do przekazywania kwot pobranej opłaty skarbowej.

4. Przewoźnicy mogą zaniechać, za zgodą właściwego organu podatkowego, prowadzenia rejestru opłaty skarbowej, jeżeli prowadzona przez nich dokumentacja zawiera dane umożliwiające sprawdzenie prawidłowości poboru opłaty skarbowej. Zaniechanie prowadzenia rejestru może nastąpić najwcześniej od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym otrzymali zgodę.

5. Przewoźnicy kolejowi pobierają opłatę skarbową według następujących zasad:

- 1) zapłaty opłaty skarbowej od dokumentów przewozowych, na podstawie których nadawane są do przewozu wagonowe przesyłki towarowe, nadawca dokonuje przez naklejenie na grzbiecie listu przewozowego znaków opłaty skarbowej, które kasuje przewoźnik; opłata skarbową może być również zapłacona gotówką lub czekiem w kasie ekspedycyjnej przewoźnika; przewoźnik umieszcza na grzbiecie listu przewozowego adnotację o dokonanej zapłacie opłaty skarbowej,
- 2) zapłaty opłaty skarbowej od wykazów nadawczych nadawca dokonuje znakami opłaty skarbowej lub gotówką,
- 3) zapłaty opłaty skarbowej od innych niż wymienione w pkt 1 i 2 dokumentów przewozowych nadawcy dokonują gotówką w kasie ekspedycyjnej przewoźnika.

Rozdział 5

Zwrot opłaty skarbowej

§ 16. 1. W razie powstania okoliczności, o których mowa w art. 12 ust. 1 ustawy, podmioty, do których wniesiono podanie lub którym podanie przekazano albo które nie dokonały czynności urzędowej, są obowiązane przekazać dokument ze skasowanymi znakami opłaty skarbowej bądź z adnotacją o dokonanej zapłacie opłaty właściwemu miejscowo organowi podatkowemu w celu dokonania zwrotu opłaty. Przekazanie dokumentu następuje z urzędu lub na wniosek zainteresowanego.

2. Jeżeli w przypadkach, o których mowa w ust. 1, obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciążył solidarnie na osobach lub jednostkach określonych w art. 4 ust. 1 ustawy, zwrot opłaty skarbowej następuje na rzecz jednej z osób lub jednostek solidarnie zobowiązanych do jej zapłaty, z równoczesnym powiadomieniem pozostałych osób lub jednostek o dokonanej zwrocie.

3. Zwrot opłaty skarbowej następuje z urzędu.

Rozdział 6

Wzory znaków opłaty skarbowej i urzędowych blankietów wekslowych oraz warunki ich wymiany

§ 17. Wzory znaków opłaty skarbowej oraz urzędowych blankietów wekslowych określają załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 18. 1. Wymiana znaków opłaty skarbowej i urzędowych blankietów wekslowych jest dopuszczalna, z zastrzeżeniem ust. 2, tylko w razie technicznego uszkodzenia znaku lub blankietu, np. rozdarcia, poplamienia lub zlepienia.

2. Blankietu wekslowego nie wymienia się, jeżeli zostały na nim napisane jakiegokolwiek wyrazy lub cyfry. Nie podlegają wymianie znaki opłaty skarbowej zdjęte z papieru, na którym były naklejone, części znaku lub blankietu wekslowego, jak również znaki opłaty skarbowej lub blankietu wekslowe wycofane z obiegu.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 19. Do dnia 31 grudnia 2010 r. zapłata opłaty skarbowej od weksli może być dokonana urzędowymi blankietami wekslowymi, których wzór został określony w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 stycznia 1995 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 7, poz. 33, z 1997 r. Nr 103, poz. 655 i Nr 162, poz. 1124 oraz z 1998 r. Nr 75, poz. 487) oraz w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1999 r. w sprawie wzorów znaków opłaty skarbowej i urzędowych blankietów wekslowych oraz warunków ich wymiany (Dz. U. Nr 106, poz. 1209).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r.

Minister Finansów: w z. *J. Rudowski*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 grudnia 2000 r. (poz. 1176)

Załącznik nr 1

WZORY ZNAKÓW OPŁATY SKARBOWEJ

1. Ustala się wzory znaków opłaty skarbowej o wartości 5 gr, 10 gr, 20 gr, 50 gr, 1 zł, 2 zł, 3 zł, 5 zł, 10 zł, 20 zł, 30 zł i 50 zł.

2. Znaki opłaty skarbowej są wykonane na papierze znaczkowym, podgumowanym i mają wymiary 21,25 mm x 25,5 mm. Pośrodku znaków na tle ciemnej ośmiobocznej tarczy znajduje się godło Państwa, powyżej którego umieszczono napis OPŁATA SKARBOWA, a cyfry określające wartości umieszczono pomiędzy literami GR lub ZŁ widniejącymi w jego dolnych rogach. Boki znaków ujęte są motywem zdobniczym. Całość znaków wydrukowana jest na tle giloszowym, wypełniającym także marginesy znaków.

3. Znaki opłaty skarbowej wykonane są w następujących kolorach:

5 gr	— tło jasnoszare —	kontur jasny ugier
10 gr	— tło jasnoszare —	kontur ciemny ugier
20 gr	— tło jasnoszare —	kontur sepia
50 gr	— tło jasnoszare —	kontur brąz
1 zł	— tło jasnoszare —	kontur oranż
2 zł	— tło jasnoszare —	kontur cynober
3 zł	— tło jasnoszare —	kontur karmin
5 zł	— tło jasnoszare —	kontur niebieski
10 zł	— tło jasnoszare —	kontur ciemnoniebieski
20 zł	— tło jasnoszare —	kontur ciemnofioletowy
30 zł	— tło jasnoszare —	kontur jasnozielony
50 zł	— tło jasnoszare —	kontur zielony

Załącznik nr 2

WZORY URZĘDOWYCH BLANKIETÓW WEKSLOWYCH

1. Ustala się wzory urzędowych blankietów wekslowych w cenie:

10 gr	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	100 zł
20 gr	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	200 zł
30 gr	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	300 zł
40 gr	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	400 zł
50 gr	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	500 zł
1 zł	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	1 000 zł
2 zł	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	2 000 zł
5 zł	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	5 000 zł
10 zł	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	10 000 zł
20 zł	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	20 000 zł
50 zł	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	50 000 zł
100 zł	dla sumy wekslowej nie przekraczającej —	100 000 zł

2. Urzędowe blankiety wekslowe (ust. 1) są wykonane na papierze mającym w przeźroczu wodny znak bieżący. Wymiar blankietów wynosi około 210 mm x 83 mm.
3. Blankiet wekslowy składa się z trzech części: tekstu objaśniającego, winiety oraz części przeznaczonej na umowę wekslową. Tekst objaśniający zawiera napis „Urzędowy blankiet wekslowy do sumy wekslowej nie przekraczającej (odpowiednia liczba) zł”. Winieta składa się z tarczy ośmiobocznej z umieszczonym na niej godłem Państwa i napisem „Opłata skarbowa” oraz z górnej i dolnej rozety giloszowej, pośrodku której w kolistych tłach znajdują się cyfry i litery określające wysokość opłaty. Część trzecia, przeznaczona na sporządzenie umowy wekslowej, zawiera tekst:
- „ ..... , dnia ..... r. Na .....
 .....zapłać ..... za ten .....
 weksel na zlecenie ..... sumę .....
 ..... Płatny .....”.
4. Kolor druku na blankietach jest ciemnozielony, a winieta na poddruku jasnopomarańczowym.

1177

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 12 grudnia 2000 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłat za udzielenie koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz za udostępnienie dokumentacji przetargu.

Na podstawie art. 20a ust. 2 ustawy z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. z 1995 r. Nr 117, poz. 564, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 121, poz. 770 i Nr 137, poz. 926, z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 150, poz. 984, z 1999 r. Nr 47, poz. 461 oraz z 2000 r. Nr 62, poz. 718 i Nr 73, poz. 852) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Łączności z dnia 9 października 1995 r. w sprawie wysokości i sposobu uiszczania opłat za udzielenie koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych i pocztowych oraz za udostępnienie dokumentacji przetargu (Dz. U. Nr 118, poz. 572, z 1997 r. Nr 116, poz. 748, z 1999 r. Nr 21, poz. 186 oraz z 2000 r. Nr 82, poz. 926) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opłaty, o których mowa w § 1 ust. 1—5, podmiot, któremu została udzielona koncesja, uiszcza w terminie 14 dni od daty otrzymania zawiadomienia o udzieleniu koncesji, nie później jednak niż przed jej odbiorem lub jej wystaniem podmiotowi drogą pocztową, z wyjątkiem opłaty za udzielenie koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych w sieci telefonii ruchomej typu komórkowego według standardu UMTS, zwanej dalej «koncesją na UMTS», którą uiszcza w terminie 7 dni od daty doręczenia koncesji.”,

b) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 50% opłaty koncesyjnej — w pozostałych przypadkach, z tym że w przypadku opłaty za udzielenie koncesji na UMTS wysokość pierwszej raty nie może być niższa od 1/65 opłaty obliczonej według zasad, o których mowa w § 1 ust. 1.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Liczba rat nie może być większa niż sześć, a okres ich spłaty przekraczać sześciu lat od daty udzielenia koncesji, z tym że w przypadku udzielenia koncesji na UMTS liczba rat nie może być większa niż dwadzieścia dwie, a okres ich spłaty przekraczać dwudziestu dwóch lat od daty udzielenia koncesji.”;

2) w załączniku nr 1 „Sposoby obliczania wysokości opłat za udzielenie koncesji na świadczenie usług telekomunikacyjnych”:

a) w ust. 2 w pkt 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) 0,02 — dla usług, o których mowa w ust. 1 pkt 4, z tym że dla usług świadczonych w sieciach kablowych odbioru zbiorowego programów radiofonicznych i telewizyjnych na obszarze nie przekraczającym jednego powiatu W_u wynosi 0,02 ($3,17 g_a/L_z 1000$), gdzie g_a oznacza liczbę użytkowanych gniazd abonenckich.”,

b) ust. 2b otrzymuje brzmienie: